

יש מותרות פרק תשיעי יבמות

פז.

עין משפט
נר מצוה

כה א מיי פ"ו מהל' תמוזות ה'הכ"ה
טו"ז ק' שאל: **ה**
כו ב מיי שס ה'הכ"ה יג
 והלכה ח:
כז ג מיי שס ה'ל' יח:
כח ד מיי שס ה'ל"ו:
כט ו טושיע י"ד סימן
 ל'ד סק"י יז:
ל ז מיי פ"ו מהל' תמוזות ה'הכ"ה יח וע'
 זכ"מ:
לא ח מיי שס פ"ח ה'הכ"ה
 ה:
לב ט מיי שס ה'ל"ז:

תוספות ישנים

[illegible]

הדרן עלך יש מותרות

גדולה קא וכו' ורבה אמר: "ואת חוה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך בזמן שאתך אמר רב אדא בר אהבה תנא ששהיא חוזרת לכית אביה חוזרת לתרומה ואינה חוזרת לחוה ושוק יבשביל בנה חוזרת אף לחוה ושוק אזל רב מרדכי אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי אמר מהיכא קא מתרביא מובת מי עדיפא לה מינה התם כתיבי מיעוטי הכא לא כתיבי מיעוטי: בת כהן שניסת לישראל וכו'; ת"ר ושבה אל בית אביה פרט^ה לשומרת יבם כנעוריה^ב פרט למעוברת והלא דין הוא ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטרה מן הייבום עשה עובר כילוד מקום שעשה ולד מן הראשון כולד מן השני לפוטלה מן התרומה אינו דין שענשה עובר כילוד לא מה לי עשה עובר כילוד לענין ייבום שהרי עשה מתים כחיים נעשה עובר כילוד לענין תרומה שלא עשה מתים כחיים ת"ל כנעוריה פרט למעוברת ואיצטריך למכתב^ה מעוברת ואיצטריך למכתב וזרע אין לה^ה דאי כתב רחמנא וזרע אין לה מעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל מעוברת דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול צריכא ואי כתב רחמנא מעוברת דמעיקרא גופא

פּר'יקאַ

לאכול בתרומה בשביל בנה כגון ילדה מכהן וניסת לישראל ומת חוזרת אף לחיה ושוק לגבי בנה
אזנה חוזרת לבית אביה דהא אגידה ביה: **כנעוניה**. בזמן שהיא ירקנית כעין נעוריה פירט למעוברה:
שלא עשה וול מן הראשון כולד מן שני ניסת לאחר וילדה לו ומה וניסת לאחר ומת בלא בנים כריבה
בשון: **עשה עובר כולד**. שאם הימה מעוברת פטורה דכתיב (דברים דה) בן אן לו עיין עליו בכל
וניסת לישראל וילדה לו ומה וניסת לאחר ומת בלא בנים עדיין היא אסורה בתרומה מאיס וול מן
הרי לה: **לענין יבוס שהרי עשה מהיס כהנים**. מת כהלך ואח"כ מת בנה הרי הוא כמי ומוסר חל מן
לבו נועם: **לענין תרומה שלא עשה מהיס כהנים**. מת כהלך שילדה מישראל ומת בעלה ואח"כ בנה חוזרת
ש"ע: **ואינטריד למכש כנעוניה**. למעוטי מעוברת ואינטריד למיכתב חרע און לה למעוטי י"ל וול ילוד:

בזה רהן שניסם לישראל לא האכל בחרומם. דפסיל לה (א) מדקאמר
 ורוממא ורע אין לה ושה מכלל דבאיי בעלה לא אכלה: **מם בנה**
ממכה לא האכל בחרומם. דפסיל לה לוי: **גב'** דהדרא אכלה משום
 צניעה. דקמי מנימינן גבי צת ישראל מם בנה מלוי בחרומה
 בשביל צניעה: **מגיל דורה** האוכלת

בשציל צנה ויקט לזר ומת שחזרת
ואוכלת: **צם וצם**. וצת כהן כי תהיה
אלמנה וגרושה (ויקרא כג): **כרבי**
עקיבא דריש ווי. בפיק ד' מיתות
מסדרין נא: א"ל ר"ע שמעאל אחי
צת וצת **אני דורש**: **כיולי קרא** וצת
וסיחא הוה. דכתיב לעיל מיינה וצת
כהן כי תהיה לנאש זר וסמך ליה
וצת כהן כי תהיה אלמנה ומאי
למיינכת וכי תהיה אלמנה וגרושה
ואנא ידענא דצבת כהן משתעי דהא
מיינה סליק: **כשהיא חוזרת כו'**.
אחקרא קאי וצת כהן כי תהיה אלמנה
וגרושה וקרי ארן לה כשהיא חוזרת
לצית אביה חוזרת לתרומה כו' אבל
ואוכלת בשציל צנה דמתניתין חוזרת
ארף לחוה ושוק כדאמר לקמן: **צמורס**

מסורת הש"ס

- (א) [לעיל סח: סט.],
(ב) לעיל סח: ג' ג"ו שם
כתובות כה. קדושין סט:
(ד) כתובות מט., (ה) נדה
מד., (ו) ס"א כשאף,

תורה אור השלם

1. וּבֵת בְּהוּן בִּי תִהְיֶה
אֲלֶמְנָה וְגִירָתָהּ וְעַתָּה אֵין
לָהּ שֶׁשֶׁמֶל לָהּ וְיָת אֲבִי
בְנֵי עִירָהּ מִלְחָם אֲבִיהָ
הִגְדֵּל וְכָל דָּר אֶל אֲבִיל
אֲבִיל וְקִירָה כֵּן יִבְנֶה
2. וּבֵת בְּהוּן בִּי תִהְיֶה
לְאִשׁ דָּר הוּא תִרְמֹת
הַקֶּדְשִׁים אֶל תֵּאֱכַל:
3. וְנָדָר אֲלֶמְנָה וְגִירָה
כָּל שֶׁשֶׁמֶל אֲסָרָה עָלֶיהָ
נִפְשָׁה יָקוּם עָלֶיהָ:
- בְּמִדְרָ ל
4. וְאֵת תְּחֻז הַמִּנְחָה
וְאֵת שֶׁשֶׁמֶל הַתְּרֻמָּה
אֲתָה אֲסָרָה וְנִבְנִין
אֲתָה וְנִבְנִין בְּמִנְחֵיךְ טוֹדֵר
בִּי חֶקֶר וְחֶקֶר בְּנִין נִתְּנוּ
מִזְבִּיחַ שְׁלָמִי בְּנִי
שֶׁרָאָה: וְיִקְרָה י ד

הגהות הב"ח

- (א) נמו' למכתב כנעוריה
למעוטי מעוברת
ואינטריך וכו' אין לה
למעוטי ולד דאי כתב
רחמנא כו' לה דמעיקרא:
(ב) רש"ד ד"ה בת כהן וכו'
לה ישראל מדקאמר:

מוסף רש"י

כְּבֹשָׁה יֵאָדָה חֲדָרָהּ. צִבִּית
צִבִּית בְּנִימָת הַכְּנַעַן הַזֶּה
אֵלֶּיךָ הָיְתָה לְחֻרְמָה
וְרֹאשֶׁהָ חֲדָרָה לְחֻרְמָה
וְשִׁירָאָה שֶׁל שְׁמֹנֶה לְחֻלָּה
בְּכָל חֲדָוֶת הָאֲשֻׁלֹּת
בְּנִימָת (וְיֻקְרָא ה' אֵת
וְיֻקְרָא וְנִזְמָן) (ס.).
אֲלֵמָה וְגִרְשָׁה
יֻקְרָא עֲלֶיהָ מֵה' חֵלֶל.
אֵלֶּיךָ הֵאָדָה לְכַזּוֹן צִבִּית
עֲלֵיהָ וְהוּא יִפְדֶּה אֶת וְיִלְכֶּה
לְכַזּוֹן מִפְּרִיטֵי ה' אֵלֶּיךָ
אֵלֶּיךָ בְּנִימָת שֶׁל אֲשֻׁלָּה
וְנִזְמָת מִשְׁפָּחָהּ, חו
בְּנִימָתָהּ מִשְׁפָּחָהּ מִזֶּה
שֶׁל מִלְּכָה זֶה וְנִזְמָת זֶה
(בְּחֻבּוֹת ס.). כְּלָמֶה הָיְתָה
שִׁמְשֹׁמָה אֶת כּוֹ'. אֲלֵמָה
זֶה הִכְזּוֹן לְכַזּוֹן אֲלֵמָה
וְהִנֵּשֶׁמָה מִן שְׁמֹנֶה, צִבִּית
כְּבֹדָה זֶה אֵת שֶׁל אֵשֶׁה
מִפְּרִיטֵי ה' אֵלֶּיךָ וְהִנֵּשֶׁמָה
צִבִּית אֵשֶׁה קִיָּם, אֲלֵמָה
בְּנִימָתָהּ עִי' מִפְּרִיטֵי שְׁמֹנֶה
שֶׁשֶׁד עֲשׂוֹן לֹא מִפְּרִיטֵי ה'
הִכְזּוֹתֵם אֲלֵמָה מִשְׁפָּחָה
הִדְרָתֵם צִבִּית אֲלֵמָה וְנִזְמָת
נִזְמָתֵם צִבִּית אֲשֶׁה, חו
שְׁמֹרָה בְּדָרָה מִשְׁמֹרָה
לְחֻלָּתוֹן אֵלֶּיךָ אִם יִדְעֶה אֲשֶׁה
זֶה קִרְלָה זֶה אֵת שֶׁל אֲשֶׁה
אֵת שֶׁל אֲשֶׁה, לְפִיכָן צִבִּית
כְּבֹדָה וְנִזְמָת שֶׁל אֲשֶׁה קִרְלָה
זֶה מִפְּרִיטֵי ה' אֵלֶּיךָ אֲלֵמָה
אֲשֶׁה וְלֹא מִפְּרִיטֵי רֹשֶׁת
אֲלֵמָה בְּנִימָתָה שֶׁל עֵלֶל אֲשֶׁה
עֵלֶל לִפְנֵי הַכֹּהֵן (ס.).
אֲדָרָה יִדְעֵה שֶׁל מִשְׁמֹרָה

[illegible]